

ὡλλε. πῶς τὴν δικαιοσύνην φανερῶν καὶ ἀδικίας ἢ ὀργὴν ὄντων οὐ γὰρ ὡσπερ ἐν τοῖς συναλλαγμασι πῶς τὴν ἡμιότιαν ἀμφοῖν ἔχουσιν, ὡν ἀδίκῃ τὸν ἕτερον ἔῃ μοχθηρὸν, αὐτὸν δὲ ἀδικῶν αὐτὸν δρῶσιν· αἰτ' ὁμοιοτρόπως πῶς τὴν ἀδικίαν, πῶς τὴν ἀδικίαν ἀμφοῖν ἔχουσιν. ὁ δὲ ὀρθοβουλεύσας, ἵνα ἀγνοεῖ ὡς, ὁ μὲν οἶσται ἀδικεῖσθαι, ὁ δὲ οὐ· αὐτὸ δὲ ἐκ παραίτητος βλάβη, ἀδικεῖ καὶ ἡ τοῦτα ἡδὴ τὰ ἀδικήματα ὁ ἀδικῶν, ἀδικός, ὅταν παρὰ τὸ ἀλόγον ἢ, ἢ παρὰ τὸ ἴσον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δικηγόρος, ὅταν παραλόγως δικαιοπραγῇ. δικαιοπραγῆ δὲ, αὐτὸν μόνον ἔκων ἀδικεῖται. ἢ δὲ ἀδικῶν, τὸ μὲν, ὅτι συνηγοροῦνται τὰ δὲ, οὐ συνηγοροῦνται· ὅσα μὲν γὰρ μὴ μόνον ἀγνοοῦνται, ἀλλὰ καὶ δὲ ἀγνοῖαν ἀειπραῖσι, συνηγοροῦνται· ὅσα δὲ μὴ δὲ ἀγνοῖαν, ἀλλ' ἀγνοοῦνται μὲν, διὰ πάθος δὲ, μήτε φυσικόν, μήτε ἀνθρώπινόν, οὐ συνηγοροῦνται.

Κεφάλαιον ια.

ΑΠορίσται δὲ αὐτῶν, εἰ ἕκαστος διαίρειται πῶς τὴν ἀδικεῖσθαι καὶ τὴν ἀδικεῖν. πῶς τὸν μὲν, εἴ ἔστι ὡσπερ Εὐριπίδης εἴρηκε, λέγων ἀπόπως,

Μιτῆρα κατέκτα τιῷ ἐμῷ· βραχὺς λόγος,

Ἐκὼν ἐκοδοῦν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἔκων· πῶς τὸν γὰρ ὡς ἀλλοτῶς ὄντων, ἐκόντα ἀδικεῖσθαι, ἢ οὐ· ἀλλ' ἀκούσων ἄπαν, ὡσπερ καὶ τὸ ἀδικεῖν παρ' ἑκούσιον. καὶ ἄρα ἄπαν οὐτως ἢ ἐκείνους, ὡσπερ καὶ τὸ ἀδικεῖν παρ' ἑκούσιον, ἢ τὸ μὲν, ἑκούσιον· τὸ δὲ, ἀκούσων· ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὸ γὰρ δικαιοπραγῆν παρ' ἑκούσιον. ὡς τ' ἄλλορον ἀδικεῖσθαι ὁμοίως καὶ δὲ ἐκείνους, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι καὶ τὸ δικαιοσύνην, ἢ ἑκούσιον, ἢ ἀκούσων ἔῃ. ἄπαν δὲ αὐτὸ δόξει καὶ ὅτι τὴν δικαιοσύνην, εἴ ἄπαν ἑκούσιον· ἔνοι γὰρ δικαιοσύνην οὐχ ἔκόντες· ἐπεὶ καὶ τότ' ἀπορήσειεν αὐτῶν, πῶς τὸν ὁ τὸ ἀδικόν πεπονητῶς, ἀδικεῖται πῶς· ἢ ὡσπερ καὶ ὅτι τὴν ἀδικεῖσθαι, καὶ ὅτι τὴν πάσχειν ὄντι· καὶ συμβεβηκὸς γὰρ ἐνδέχεται ἔσθ' ἀμφοτέρων μεταλαμβάνειν ἢ δὲ ἀδικῶν. ὁμοίως δὲ δῆλον, ὅτι καὶ ὅτι ἢ ἀδικῶν οὐ γὰρ ταῦτον τὸ τὴν ἀδικεῖσθαι πῶς ἀδικεῖν· οὐδὲ τὸ ἀδικεῖσθαι πῶς ἀδικεῖσθαι ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὴν δικαιοπραγῆν

Præterea neque hic factum sit necne, sed iurè an iniuria factum sit controuersia est: ira siquidem apprensus iniustitia est. non enim sicut in commerciis factumne sit, contendunt, vbi necesse est alterum prauum omnino esse, nisi ex obliuione id faciant: sed de facto contententes, iurè an iniuria id factum sit, altercantur: quod qui insidiosus fecit, minimè ignorat, quare alter iniuria se esse affectum putat, alter minimè. Si autem ex electione læserit, iniuste agit: & ex his tam iniuste factis iniustus est, qui iniuriam facit: cum vel præ proportionem fuerint, aut æquum. simili modo etiam iustus est vnusquisque, cum ex electione iuste egerit, iuste agit autem, si tantummodo sponte agat. Ac ex iis, quæ iniusti agimus, alia ignoscenda sunt, alia minimè, nam quæ non modò ignorantes, sed ex ignoracione committimus, sunt ignoscenda: quæ verò non ex ignoracione, sed ignorantes facimus, ex affectu tamen neque naturali neque humano, venia digna minimè sunt.

CAPVT XI.

Dabitare autem quispiam posset, an factis de facienda patiendæ iniuria definitum sit. Ac primum an sit id quod Euripides dixit: absurdè inueniens:

Quomodo parentem occiderim exponam breui:

Volens volentem, vel volentem non volens.

Verum tæ vera fieri possit, vt sponte quispiam iniuria afficiatur, necne, an omne id inuitum sit? quemadmodum iniuria afficere quoque spontaneum totum est: an spontaneum aliud, aliud sit inuitum? Et simili modo de iustificando: iuste agere enim spontaneum totum est: vt meritò vtroque modo opponi debeat, & iniuria affici & iustificari: vt vel spontaneum vel inuitum vtrunque esse affirmemus. Absurdum autè videretur, si iustificari spontaneum esse totum diceremus: quippe cum nonnulli sint, qui non sponte iustificentur. Nam etiam de eo dubitaret quispiam, vtrum vnusquisque qui iniustum aliquid passus est, iniuria quoque afficiatur: an sicut in agendo, ita in patiendo quoque res sese habeat. fieri enim potest, vt in vtrisque ex accidenti iusta consequamur. idem autem in iniustis quoque euenire manifestum est: quippe cum non idem sit iniusta agere & iniuste agere, id est iniuria afficere: neq. iniusta pati, & iniuria affici. similiter quoque iuste agere quempiam